

[Paul Nielson.]

Dette års pligtforslag fra SF er derimod langt mere vidtgående, og selv om man måske nok i en vis forstand kan sige, at SF med dette forslag i den nuværende situation har placeret sig i et politisk brændpunkt, er det nu min opfattelse, at tiden faktisk ikke er inde til ændringer. Vi står over for forhandlinger om en ny forsvarsordning, som vi fra socialdemokratiets side i hvert fald lægger op med et klart ønske om et nyt forlig, og i den forbindelse vil naturligvis også hele problematikken omkring værnepligten blive inddraget. Det er vores opfattelse, at den hidtidige ordning med administrative muligheder for at regulere på dette område har været smidig, og vi synes ikke, der på denne baggrund er brug for at ændre i loven.

Alt i alt kan man sådan set sige, at SFs forslag er et forkert forslag, fremsat på et forkert tidspunkt af et forkert parti. Hvad enten SF er enig i opfattelsen eller ej, er det nemlig fortsat en politisk kendsgerning, at de fire gamle partier stort set er enige i vurderingen af de fundamentale problemstillinger i dansk sikkerhedspolitik og også enige i at drage den hovedkonklusion, at et forsvar under en eller anden form fortsat er nødvendigt. Dette må være udgangspunktet for debatten om værnepligten og dermed også grundlaget for konstateringen af, at der nødvendigvis må være en balance mellem de vilkår, vi byder soldaterne, og de vilkår, vi byder nægterne.

Det er helt givet, at der i de senere år er sket en udvikling blandt ungdommen med hensyn til holdningen til disse spørgsmål. Det kan ses direkte af tallet af nægtere. Men over for krav om yderligere lempelser er det på sin plads at fremhæve, at vi her i landet har vel nok verdens mest liberale regler på dette område. Det finder vi også helt i orden, og vi mener fra socialdemokratiets side, at systemet med udstationeringerne i sig selv er et gode, som vi bør opretholde. Men der må som bekendt være balance i tingene.

SF foreslår, at man skal kunne gå over som militærnægter på ethvert tidspunkt. Vi fastholder, at den nugældende periode på 5 uger efter indkaldelsen er rimelig for den enkelte og nødvendig for forswarets planlægning og uddannelse.

SF foreslår, at militærnægternes tjenestetid sættes ned fra 16 til 12 måneder, så den bliver lig med de øvrige værnepligtiges. Vi fastholder, at den længere tjenestetid for nægterne er et rimeligt element i den samlede afbalancering af vilkårene. I diskussionen herom kan man ind imellem opleve en vis forargelse over, at spørgsmålet om bekvemmelighedshensyn kan rejses i forbindelse med folks personlige afgørelse af, om de vil være nægtere eller ej. Jeg skal ikke driste mig ud i generaliseringer om folks motiver; men netop fordi det er den enkeltes frie valg, skal vi da heller ikke friste folk over evne ved at lave ordninger, der ikke er afbalanceret ud fra en samlet betragtning. Det gør vi, hvis tjenestetiderne bliver ens. Militærnægterne har jo ikke genindkaldelse osv.

SF foreslår, at alle skal på skole, og at alle skal udstationeres. Det er ganske enkelt ikke realiserbart, idet det ikke er alle, der ønsker udstationering.

Om vilkårene for udstationeringerne, herunder spørgsmålet om, hvilke typer job der i de forskellige tilfælde skal være adgang til, om ligestilling med de øvrige ansatte og om retten til at skifte arbejde, kan det sammenfattende siges, at disse vilkår jo skal sammenlignes med vilkårene for de værnepligtige inden for militæret og ikke med vilkårene på arbejdsmarkedet i øvrigt. På denne baggrund finder vi den nuværende tilstand helt i orden.

SF foreslår en særlig lempelse for værnepligtige med en dybt forankret og dokumenteret religiøs overbevisning, således at de kan fritages for tjeneste. Vi fastholder, at ændringer på dette felt enten vil virke som en uretfærdig favorisering af en bestemt gruppe eller vil kunne indebære en risiko for misbrug.

SFs forslag medfører, som der står i bemærkningerne, at lejrene i Gribskov og Kompedal nedlægges. I retfærdighedens interesse skal vi præcisere, at der ikke står „nedbrændes“. Om det er noget i denne retning, som kunne være målet for brandstiftelserne og hærværket i lejrene, ved man ikke rigtig. Det unddrager sig vistnok en fornuftmæssig betragtning. Situationen er i dag den — det finder jeg vigtigt at anføre i denne sammenhæng — at alle, der ønsker